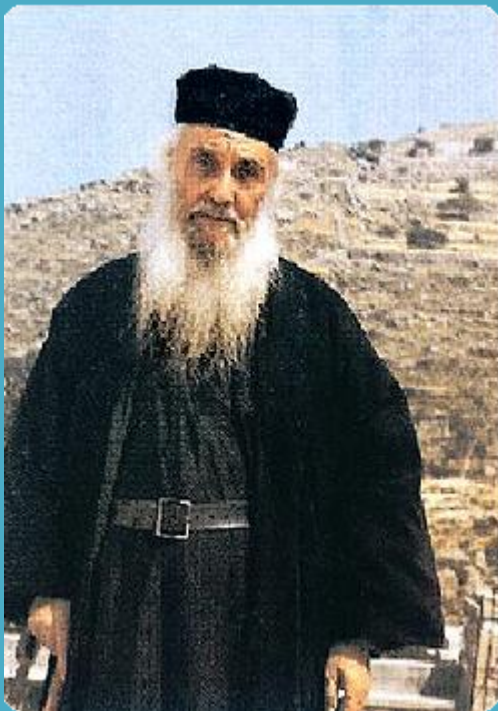

ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Επιμελείται η Ευαγγελία Αφεντάκη

1. Πολλές φορές έρχεται ο Χριστός και σου κτυπά τον βάζεις να καθίση στο σαλόνι της ψυχής σου και συ, απορροφημένος με τις ασχολίες σου, ξεχνάς τον μεγάλο Επισκέπτη. Εκείνος περιμένει να εμφανισθείς, περιμένει και όταν πλέον αργήσεις πολύ, σηκώνεται και φεύγει. Άλλη φορά πάλι είσαι τόσο απασχολημένος που του απαντάς από το παράθυρον. Δεν έχεις καιρό ούτε να του ανοίξεις.

† Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής †

2. Κάπου διάβασα πως ο χειρότερος θάνατος είναι όταν χάσεις την ελπίδα σου...

Η ζωή δεν είναι καθόλου εύκολη. Είναι γεμάτη δυσκολίες, εμπόδια, αδιέξοδα, θλίψεις, δοκιμασίες τρομερές. Είναι αντίστροφη πορεία. Πορεία φθοράς...

Εκεί, όμως, που όλα οδηγούν στο θάνατο, στο μηδέν, εκεί τότε έρχεται Εκείνος που είναι πανταχού παρών. Τότε, όταν θα νιώσεις πως όλα χάνονται, όταν νιώσεις τον πόνο και τα δάκρυα να πνίγουν την ψυχή σου, έρχεται ο Χριστός με το βλέμμα Του γεμάτο αγάπη. Και σου απλώνει το χέρι, όπως στον Πέτρο στην φουρτουνιασμένη θάλασσα... Και σε κοιτάζει γεμάτος στοργή και σε γεμίζει ειρήνη και σιγουριά.

Είσαι παιδί Του. Και Αυτός πατέρας σου. Άσε λοιπόν, την ελπίδα σου στον Χριστό. Προχώρα μπροστά και μη φοβάσαι! Όρθωσε το βλέμμα σου στο γεμάτο φως πρόσωπό Του και μη λυγίζεις!

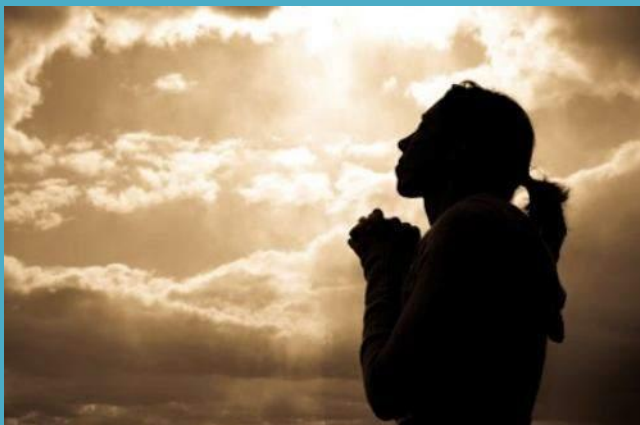
Αυτός θα σε σηκώνει, όταν πέφτεις. Αυτός θα σε παρηγορεί, όταν θλίβεσαι. Είναι ο παντοδύναμος Θεός. Ο Ων. Το Α και το Ω.

Τι έχεις,λοιπόν, να φοβηθείς;

3. Ταπείνωση είναι να θέλεις τη ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και όχι τη δόξα τη δική σου..

4. Η προσευχή προφυλάσσει τον άνθρωπο από την αμαρτία, γιατί ο νους, όταν προσεύχεται, είναι απασχολημένος με το Θεό και στέκεται με ταπεινό πνεύμα ενώπιον του Κυρίου, τον Οποίο γνωρίζει η ψυχή του προσευχομένου.

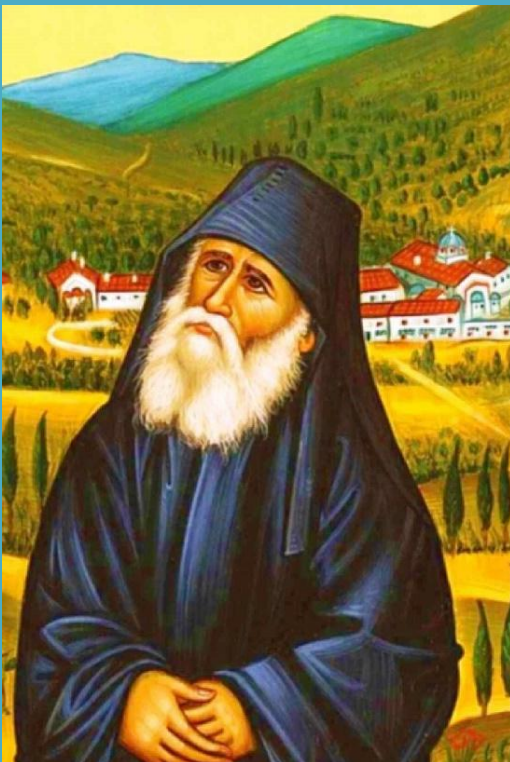

5. Εκείνος που ειρηνεύει με τον εαυτό του, ειρηνεύει και με τον πλησίον του, ειρηνεύει και με το Θεό. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι αγιασμένος, γιατί ο ίδιος ο Θεός κατοικεί μέσα του.

† Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως †

6. Συγκλονιστικός διάλογος του Οσίου Παΐσιου με έναν αμερικανό

- «Τί κατόρθωμα κάνατε σαν έθνος μεγάλο που είστε;»
- «Πήγαμε στο φεγγάρι», μου απάντησε.
- «Πόσο μακριά είναι» τον ρωτάω;
- Ας πούμε,μισό εκατομμύριο χιλιόμετρα»,μου λέει.
- Πόσα εκατομμύρια ξοδέψατε,για να πάτε στο φεγγάρι;
- «Από το 1950 μέχρι τώρα,μου λέει,έχουμε ξοδέψει ποταμούς δολλαρίων».
- Στο Θεό πήγατε;τον ρωτάω.
- Πόσο μακριά είναι ο Θεός;
- Ο Θεός, μου λέει,είναι πολύ μακριά.
- Εμείς όμως,του λέω,μ'ενα παξιμάδι πάμε στον Θεό!